

MLADI STRAŽARJI

Naša bol.

Od izliva sinje Soče
do skipetarskih planin
naše morje se preliva,
naše majke tam je sin.

Nad dva tisoč kilometrov je dolga
po Jugoslovanih naseljena jadrans-
ska obala, ni pa vsa svobodna.
Več kot četrtnina naše obale
ječi pod tujim jarmom in
s hrepenenjem pričaku-
je dneva vstajenja. Od
bistre Soče do hlad-
ne Rečine nam je
vzel zemlje in
morja lačni
tujec našo
sončno

Goriško
in krško
Istro in njene
otoke. Vzel nam
je naše brate in
sestre, njim pa vzel
vse, tudi sladko mate-
rino govorico. Vse, vse!

Kot klin se nam je zabil v
naše narodno in državno te-
lo, ko nam je sredi Primorja za-
sedel naš Zadar. Ta ostrí trn vedno
bolj zbada ljubeče materino srce, ki
ne bo nehalo krvaveti, dokler se trn ne
odstrani. In še niže doli se je vgnezdil
sredi Jadrana na naše otočje Lastovo, koder
preži kot jastreb za novim plenom.

Ko drugi grabijo vse dalje, širje,
boš rod, ki bivaš tod, boš v duši čvrst.
O, kaj bo z vami, vi mejniki štirje:
Lastovo, Zadar, Gorica, Trst!

